

PORTS

Pas de port. Ports inconnus.
Henri Michaux

I HAVEN

Our dwelling place:
the light above the firth;

shipping forecasts; gossip;
theorems;

the choice of a single word, to describe
the gun-metal grey of the sky, as the gulls
flicker between the roofs

on Tolbooth Wynd.

Whenever we think of home
we come to this:

the handful of birds and plants we know by name,
rain on the fishmonger's window, the walleyed plaice

freckled with spots
the colour of orangeade.

We look for the sifted light
that settles around the salvaged
hull of the *Research*

PORTS

Pas de port. Ports inconnus.
Henri Michaux

I REFUGI

El lloc on vivim:

la llum damunt l'estuari;

previsions sobre l'estat de la mar; xafarderies;
teoremes;

la tria d'un mot simple, que descrigui
la grisor d'arma metàl·lica del cel, quan les gavines
centellegen entremig de les teulades

del carrer del Calabós.

Sempre que pensem en casa nostra,
anem a parar al mateix lloc:

el grapat d'ocells i plantes que coneixem pel nom,
la pluja a l'aparador de la peixateria, la palaia estràbica

pigallada de claps

de color de taronjada.

Busquem la llum tamisada
que arrela al buc rescatat
del *Research*

perched on its metal stocks
by the harbour wall
its smashed keel half-restored;
the workmen
caged in a narrow scaffold
matching the ghosts
of umber and *blanc-de-Chine*.

We notice how dark it is
a dwelling place
for something in ourselves that understands
the beauty of wreckage
the beauty
of things submerged

apuntalat sobre els sòcols metàl·lics
a prop del mur del moll
la quilla rompuda mig restaurada;
els operaris
engabiats en una estreta bastida
encaixant els esperits
de terra d'ombra i *blanc-de-Chine*.

Ens adonem com n'és, de fosc,
el lloc on viu
alguna cosa de dins nostre que comprèn

la bellesa del naufragi
la bellesa
de les coses submergides

II URLICHT

— our

dwelling place:

a catalogue of wrecks
and slants of light –

never the farmsteader's vision
of angels, his wayside shrines
to martyrs and recent saints

gleaming on wrapped chrysanthemums
the rain forced
roses and pinks –

here we have nothing to go on
or nothing more
than light and fog

a shiver in the wind
or how the sky can empty
all at once

when something like music comes
or rather

something like the gap between a sound
and silence
like the ceasing of a bell

or like the noise a tank makes as it fills
and overflows

II URLICHT

—el lloc

on vivim:

un catàleg de naufragis
i biaixos de la llum—

no pas mai la visió d'àngels
del pagès, les capelles arran del camí
dedicades a màrtirs i a sants novells
la pluja
resplendint en els crisantems embolcallats
en les forçades
roses i clavellines—

aquí no tenim res on agafar-nos
o res fora
de la llum i la boira
un tremolí del vent
o com el cel es pot arribar a buidar
tot de cop

quan s'acosta quelcom semblant a la música
o més aviat
quelcom semblant al buit que hi ha entre el so
i el silenci
l'aturada talment d'una campana
o el soroll que fa un dipòsit quan s'omple
i sobreix

how everyone expects
that moment, when a borrowed motor stalls
half-way across the channel, and you sit
quiet, amazed by the light

aware
of everything
aware of shoals and stars
shifting around you, endlessly

entwined.

Our neighbour
John
who spends his free time diving

plumbing the sea for evidence and spilt
cargoes

who has burrowed in the mud
to touch the mystery of something
absolute

can tell you how
out in the Falklands
he walked inland
climbing a slope where blown sand turned to grass
the emptiness over his head
like a form of song.
He still has the pictures he took
of backward glances
of whale bones on the shore
the wind exact
and plaintive in the whited vertebrae.

com tothom espera
aquell moment, quan una motora manllevada es cala
a mig travessar el canal, i tu seus
tranquil, meravellat de la llum

conscient

de tot

conscient dels bancs de peix i dels estels
que es belluguen al teu voltant, interminablement

agermanats.

El nostre veí

John

que practica el submarinisme en el temps lliure

i escandalla la mar en cerca d'indicis i carregaments
enfonsats

que ha furgat el fang
per tocar el misteri de quelcom
absolut

us pot explicar com

una vegada a les Falkland

va caminar terra endins
per un coster on la sorra batuda pel vent esdevenia herba
la buidor damunt el cap
com una mena de cançó.

Encara conserva les fotos que va fer

mirant enrere

d'ossos de balena a la platja

el vent precís

i planyívol a les vèrtebres esblanqueïdes.

He'd been out diving
finding the shallow wrecks
of coalships from Wales
and one old German
sail-boat, whose quick-thinking crew
had scuppered it just offshore
to douse a fire

its cargo of beer and gunpowder
still in the hold,
each stoppered bottle
sealed with water weed.

He'd walked less than a mile
when, settled upon its haunches
as if it had recently
stopped to rest

he found a carcass: one of those feral
cattle that wander the dunes
a long-forgotten
ghost of husbandry.

It might have been there for years
but it looked alive
the way it had been preserved
in the cold, dry air

and he stood in the wind to listen
as if he might hear
radio in the horns
or ancient voices

Havia estat submergit
 buscant les restes no gaire profundes
de vaixells carboners de Gal·les
 i un vell veler
alemany, els tripulants del qual, sense pensar-s'hi,
el van esfondrar prop de la costa
per apagar un incendi

el carregament de cervesa i pólvora
encara ben desat a la bodega,
totes les ampolles ben tapades
precintades amb algues.

 Quan amb prou feines havia fet un quilòmetre,
aclofada sobre les anques
 com si tot just s'hagués
aturat a reposar

va trobar una carronya: un d'aquells caps
de bestiar feral que erren per les dunes
 un fantasma
domèstic oblidat de feia temps.

Devia fer anys que hi era
 però semblava que fos viu
per la manera com s'havia conservat
en aquell aire fred i sec

i ell va restar sota el vent per escoltar
 com si pogués sentir
la ràdio a les banyes
 o veus antigues

hanging in the vacuum of the skull.

He had his camera

but couldn't take

the picture he wanted

the one he thinks of now

as perfect

he couldn't betray

that animal silence

the threadwork of grass through the hide,

the dwelling place

inherent in the spine

that

suspeses dins la cavitat del crani.

Portava la càmera

però no va poder fer

la foto que volia

la que ara s'imagina

perfecta

no va poder trair

aquell silenci animal

els fils d'herba entreteixits amb la despulla,

el lloc on viure

inherent a l'espina

aquella

III MOORINGS

kinship of flesh with flesh.

When we go walking
early
 at the furled edge of the sea
we find dark webs of crabmeat
 herring-bone
 wet
diaphragms of stranded jellyfish;
spring water mingles with salt
 beneath the church
where Anstruther's dead
 are harboured in silent loam;
sea-litter washes the wall where the graveyard ends
a scatter of shells and hairweed
 and pebbles of glass
made smooth
 in the sway of the tide.

From here
 amongst the angel-headed stones
we see the town entire:
 the shiplike kirk;
the snooker hall above the library;
the gift-shop on the corner
 windows packed
with trinkets of glass

III AMARRADOR

afinitat de carn amb carn.

Quan anem a passejar
d'hora
al límit del mar ple de veles plegades
hi trobem foscos teixits de carn de cranc
espines d'areng
humits
diafragmes de meduses atrapades;
l'aigua de les fonts es barreja amb la sal
sota l'església
on els morts d'Anstruther
han ancorat en la marga silenciosa;
la brutícia del mar banya la paret on s'acaba el cementiri
una escampadissa de petxines i filaments d'algues
i còdols de vidre
polits
pel vaivé de les ones.

Des d'aquí
entremig de les pedres en forma de cap d'àngel
veiem el poble tot sencer:
l'església, que sembla un vaixell;
la sala de billar de sobre la biblioteca;
la botiga de regals de la cantonada
aparadors atapeïts
de galindaines de vidre

and pictures of towns like this;
a rabble of gulls;
the scarlet and cherry red
of lifebelts and cars;
the bus that will wait by the dock
for minutes
before it returns
to Leven.

By evening the harbour belongs
to men at work.
They're swaddled in orange or lime-green
overalls
their faces sheathed
in perspex:
crouched to the blue
of their torches
they are innocent
of presence
flashes and sparks
dancing in the blackness of their masks
as if in emptiness.

Sometimes we stand in the cold
and watch them for hours
the way
they bend into the flame
like celebrants
immune to everything
that moves or falls around them
isolates

i imatges de pobles com aquest;
una munió de gavines;
el vermell escarlata i cirera
dels salvavides i dels cotxes;
l'autobús que s'esperarà al moll
uns quants minuts
abans de tornar
a Leven.

Al vespre el port pertany
als homes que hi treballen.
Van guarnits amb granotes de color taronja
o verd llimona
les cares enfundades
en plexiglàs:
ajupits de cara a la blavor
dels bufadors
ignoren
tota presència
flamarades i guspires
que saltironegen en la negror de les màscares
com si fossin en el buit.

A vegades, aguantant el fred,
els contemplem hores i hores
com
s'inclinen vers la flama
com celebrants
immunes contra tot
el que es mou o cau al seu voltant
isolats

suspended in the constancy
of fire.

 This time of year
it's night by five o'clock

and as we walk
 we harbour something new
 the old pain
neutral and stilled in our blood
like a shipwreck observed from a distance
 or one of those
underwater shapes we sometimes glimpse
through hairweed and clouded sand
 a shifting form
that catches the eye for a moment
then disappears.

At dusk, above the street
 above the painted
shopfronts and roofs
and children walking home in twos and threes

it starts to snow.

 At one end of the quay
a boat is docked

it's mostly fishing vessels here
 but this
is tusk-white
 with a terracotta keel

suspesos en la constància
del foc.

En aquesta època de l'any
a les cinc ja és fosc

i mentre caminem

acollim quelcom de nou

el vell dolor

neutral i apaivagat a la sang
com un naufragi observat de lluny

o una d'aquelles

formes submarines que de vegades llambreguem
entre filaments d'algues i sorra enterbolida

una forma en moviment

que ens ullprèn un instant

i desapareix.

A entrada de fosc, damunt el carrer

damunt les façanes pintades

de les botigues i damunt les teulades
i la mainada que torna a casa en grups de dos o tres

comença a nevar.

A un extrem del moll

hi ha un vaixell atracat

aquí hi ha sobretot vaixells de pesca

però aquest

és de blanc marfil

amb una quilla de terracota

a pleasure boat
a hope pursued through years
of casual loss.

It's unattended now
but you could guess
its owner from the writing on the hull

a stencilled row of characters that spell
against the painted wood
the word

SERENITY.

In daylight, it would seem
almost absurd:
too sentimental
gauche
inaccurate
a weekend sailor's image of the sea

but now
as snow descends into the rings
of torchlight
and the sky above the harbour
darkens
it is only what it seems:
a name for something wanted
and believed

no more or less correct than anything
we use to make a dwelling in the world.

un vaixell de plaer
una esperança acaronada al llarg de molts anys
de pèrdues fortuïtes.

Ara no hi ha ningú
però podríeu endevinar-ne
el propietari per la inscripció del buc

una filera de lletres pintades amb plantilla
que formen en la fusta
el mot

S E R E N O R.

A la llum del dia, semblaria
gairebé absurd:
massa sentimental
matusser
imprecís
la imatge del mar d'un navegant de cap de setmana

però ara
mentre la neu cau dins els cercles
de llum dels bufadors
i el cel damunt el moll
s'enfosqueix
és sols el que sembla:
un nom per a alguna cosa que s'ha cercat
i s'hi ha cregut

ni més ni menys correcta que qualsevol altra cosa
que utilitzem per fer-nos un lloc al món.